

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Dolores B. Virginis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

PUNCTVM VIII.

De doloribus, quos beatissima Virgo in filij sui passione sustinuit.

In eisdem passionis Christi mysteriis, perpendēdi etiam sunt dolores & afflictiones SS. Virg. matris eius, & Dominae nostrae: ut eidem etiam ob multa, quae passa est, compatiamur; & eius quoque filio ob ea, quae & ipse passus est, eorum intuitu, quae gloriosa eius mater patiebatur: & quandoquidem etiam illa est mater nostra, nostraque peccata, ipsius dolorum causa fuerunt, par est, ut & nos illos sentiamus, & ad imitandas excellentes virtutes, quas ipsa in illis manifestavit, nos ipsos excitemus. Horum dolorum magnitudo, ex duplici radice praecipue cognosci potest; prima est ingens ille amor, quo filium suum Dominum nostrum prosequabatur: ad mensuram enim amoris, sequitur vel gaudium de bonis & prosperitate rei dilectae, vel dolor de malis & aduersitate, quibus eadem res amata afficitur. Amor autē hic & dolor, in beatissima virgine, vehementissimi fuerunt, ob varias causas.

PRIMA causa est, quia Christus Dominus noster, erat naturalis eius filius, quem tenerrimi ac purissimi dilectione amabat, quam omnes matres & parentes huius mundi, unquam suos filios dilexerint. nam sola illa fuit mater suae patre, ideoque totus amor patris, ac matris,

I.

in solam ipsam simul se recepit. Et ut huius filij conceptio fuit singularis, opera scilicet Spiritus S. qui est amor: ita amor eius fuit singularis, sic & dolor, quem in eius morte sensit, ita fuit singularis, ut potuerit dicere, *a* **Thren. 1. 12.** *a* **vos omnes qui transitis per viam, attendite & videte. si est dolor sicut dolor meus.**

II.

HVC accedebat, quod idem filius, & primogenitus esset & vnicus; cuius vita charior esse solet, & mors plurimū adfert doloris. Quare cū scriptura plāctum rei alicuius extollere & exaggerare vult, luctū & planctum vnigeniti appellare consuevit, *b* **plangent**, inquit apud *b* **Zach. 12. 10.** *b* **Zach. eum planctu, quasi super vnigenitum, & dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti.** Quantum itaque planctum par est credere sacratissimam Virginē fecisse, in morte sui huius vnigeniti, qui simul etiam erat vnigenitus Dei, cū illum videret, adeo ignominiosè, & tot cruciatibus cruci affixum.

III.

TERCIO amplius creuit adhuc amor Virg. in filium suum, ob magnam mutuam inter se *c* **Eccl. 13. 19.** *c* **omne animal, inquit Sap. diligit simile sibi, & omnis homo proximū sibi,** ideoque solent parentes eum præ cæteris filium diligere, qui ipsis est maximè similis. Cū itaque Virgo sanctissima & filius, valdè sibi inuicem similes essent, in constitutione corporis & conditione, in moribus & virtutibus; erant quasi vnum quid in omnibus: ideoque dolor, quo alter transfigebatur, cor alterius etiam transfigebat.

QVARTA ratio, cur beatissima Virgo, filium suum amaret, fuit sanctitatis & sapientiae filij magnitudo: charitas enim, cum est bene ordinata, plus diligit sanctiores, & eos, qui sunt proximiores Deo: quod si huic causae accedat, quod iidem sint quoque nobis sanguine coniunctiores, crescit plurimum talis amor quia coniungitur gratia cum natura: ut ille perfectior euadat: pari autem passu crescit & dolor, si conspiciatur, qui sanctissimus est, aliquid pati: nam credimus illum absque culpa pati, accrescit nostra poena. Quod si *mulieres & filiae Ierusalem plangebant & lamentabantur*, cum viderent Christum patientem, quem innocentem iudicabant, quanto amplius amariorque haec Virgo fleuisse credenda est, quae eundem sciebat esse sanctum sanctorum, & fontem totius sanctitatis?

QVINTA causa fuit, quod eundem filium suum, agnosceret suum benefactorem infinitum, à quo innumera & excellentissima beneficia recepisset, & in illis illud summum, quod ipsam in suam matrem elegerat: & quoniam amor est alias gratus, desiderat infinita bona suo benefactori, ut quod in se est rependat ea, quae ab illo accepit. Quanta igitur poena affecta fuerit beatissima Virgo, cum videret aded horrenda mala perpeti eum, cui infinita bona euenire cupiebat?

SEXTA huius amoris causa fuit, quod cum eius esset filius, simul etiam erat filius

IV.

S. Thom. 2.
2. q. 26. a. 7.
C. 13.

d Luc. 23. 27

V.

VI.

Dei viui, Deique ipse infinitus ideoque dignissimus, qui ob suam bonitatem, & pulchritudinem infinitam, amore infinito diligetur: & quoniam ipsa virgo, magna luce illustrata, agnoscebat infinitam hanc filij sui excellentiam *e ex toto corde suo & ex tota anima sua, & ex omnibus viribus suis illum diligebat*, nihil subtrahens de summo amore, quem illi poterat offerre: & iuxta hanc amoris mensuram, creuit & dolor; ut esset ille etiam ex toto corde, ex tota anima, & ex omnibus viribus suis; quod aded contemptum & despectum videret eum, qui nominibus infinitis honorari, & amari merebatur.

VII.

f Rom. 5. 5.
g 1. Cor. 6. 17

DENIQUE, f *Spiritus S. diffuderat in eius corde charitatem Dei*, coniungendo illam sibi eo vnitionis amore, ut *g vnus spiritus esset cū Deo*, & cum filio suo. Ex quo proueniebat, ut & prospera & aduersa eius, ut propria reputaret, multoq; amplius de filij doloribus doleret, q̄ si ipsa eosdem sustineret, quia plus illū, quam seipsam amabat: & quoniam vi tanti huius amoris extra se exiens, transibat ad cor filij sui; q̄ ille patiebatur, patiebatur & ipsa, & sentiebat in se, quod cernebat sentire filium, ut melius multo quàm Apost. dicere posset, h *Christo affixa sum cruci, viuo autem iam non ego, uiuit verò in me Christus*, & ego in Christo.

h Gal. 2. 19

CVM amoris huius magnitudine, coniungebatur secunda radix doloris, quæ est viua illa apprehensio, quã habebat de dolorib. filij sui, cum circumstantiis omnibus, quas retulimus:

lege-

legerat enim diuinas scripturas, quæ illos referabant, quos etiam cælesti luce penetrauerat; cumque præsens adesset, non solum expēdebat quod exterius apparebat; sed ad interiora penetrans, ad eam sibi repræsentationē formabat, ut se in imaginem eius, quod filius patiebatur, trāsformaret. Hic fuit *gladius* ille *Luc. 2. 35.* bis acutus, exacutus cognitione & amore, qui *pertransiuit*, iuxta Simeonis prophetiam, non corpus, sed *animam* huius purissimæ virginis, & hoc modo etiam ipsa *kibit calicem* passionis, quem Christus Dominus obtulit filijs *Zebedæi*, fuitque baptizata baptismo poenarum, & submersa in amaro tribulationum mari, ita ut merito de ea dici possit illud Ieremi. *1 ma. 1 Thre. 2. 13.* *gna est velut mare contritio tua, & afflictionis tuæ amaritudo.* O suprema virgo, quis enarrare poterit amaritudinem illam, quam septem prædictis amoris & doloris causis sensisti, quæ instar septem gladiorum cor tuum transuerberarunt! liberum tibi est in hac occasione illud usurpare, in *Ne vocetis me Noemi, (id est m Ruth. 1. 20.* *pulchram) sed vocate me Marah, (id est amarā) quia amaritudine valde repleuit me omnipotens.* Magno fauore te persecutus est omnipotens, in die suæ in te incarnationis; sed magnam etiā afflictionem idem omnipotens tibi attulit, in die suæ passionis. Siquidem afflictiones, quas ipse mittit, fauores & gratiæ reputantur, ora eundem omnipotentem, suam ut potentiam in se ostendat; sensum communicando eius, quod ipse passus est; & gratiam,

ad eundem in eo ipso imitandum. Amen.

*In Stimulo
diuini amo-
ris c. 2.*

Ex his considerationibus deducere licet, altissimam dispositionem, ad intimè sentiendum dolores & pœnas passionis Christi Domini nostri, esse amorem, qui (vt ait S. Bonaventura) quo erit magis accensus, eò dolor & compassio erit maior; qua compassione & ipse amor augetur. Quare ex prædictis septem causis eas seligam, quæ magis conferunt, ad conquirendum feruentem hunc amorem; & cum ipso Christo coniunctionem, ob quam partem me faciat dolorum suorum, eorumque donorum, quæ ex pretiosa eius imitatione proueniunt.

PUNCTVM IX.

De heroicis virtutibus, quas Virgo sanctissima in filij sui passione exercuit.

VLTIMÒ considerandæ sunt insignes virtutes, quas beatissima Virgo hac occasione exercuit, vt illâ imitemur: præcipuæ autem fuerunt quatuor, in quibus multæ aliæ continentur.

I. PRIMA fuit altissima propriæ voluntatis, in Diuinam volûtatem RESIGNATIO, qua suam naturalem abnegauit, vt cum diuina conformaret, dicens idem quod filius eius dixit, *a non quod ego volo, sed quod tu vis. fiat;* quæ resignatio eò magis heroica est censenda, quò sunt grauiores labores, ad quos tolerandos illâ nos offerimus.

*a Marc. 14.
36.*

SECVN-